

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστής

^Γ
^Γ **Χ** **Μ**ε σου σης της ε ορ της δι ψω ω σαν
 μου την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
 τα **Δ** **ο** τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας **Δ**
 ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε
 τω **Δ** η πη γη η της ζω ης Χρι στε ο Θε ος
 δο ο ξα σοι **Δ**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

^Γ
^Γ **Χ** **Μ**ε σου σης της ε ορ της δι ψω ω σαν
 μου την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
 τα **Δ** **ο** τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας **Δ**
 ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε

τω ρη πη γη η της ζω ης Χρι στε ο Θε ος
δο ο ξα α σοι οι οι οι οι ρη

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου
Ἦχος γ΄ . Ἀναστάσιμον, Τὴν ὠραιότητα

Σταυρὸν καὶ θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος, μέσον τῆς κτίσεως, τοῦτον κατέπηξας ὅτε εὐδόκησας Σωτήρ, τὸ σῶμά σου προσηλῶσαι, τότε καὶ ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, ταῦτα καὶ Ληστής ὁρῶν, ἐν Σταυρῷ σε ἀνύμνησε. Μνήσθητι βοῶν μου ὁ Σωτήρ, καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Ἀναστάσιμον

Τὸ ἀκατάληπτον, τὸ τῆς Σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς Ἑγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοὶ μυστήριον ἀπόρρητον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης κατήργηται, γένος δὲ τὸ βρότειον ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται· διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ Ἑγέρσει σου.

Δόξα...Μαρτυρικὸν

Τὸ εὖψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος. Ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

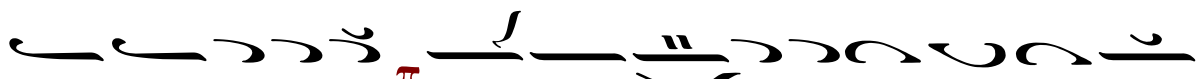
Το εὐψυχον της καρτε ρι ας υ μων
 ε νικη σε τα μη χα νη μα τα του αρ χε κα
 κου εχθρου Α θλο φο ο ροι πα ανευ φη η μοι
 δι α του ου ου το της αι ω νι ι ου κα
 τη ζι ω θη τε μα κα α ρι ο τη τος αλ
 λα πρε σβευ σα τε τω ω Κυ ρι ι ι ω του
 φι λο χρι στου λα ου ου σω ω σαι το ποι μνι
 ον Μαρ τυ ρες υ παρ χον τες της α α λη
 θει ας

Καὶ νῦν ... *Σταυροθεοτοκίον*

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον
 ἡ Παβδονδυ να με

 ως κεκτη με νοι τον σταυρο ον του Υιου σου

 Θε ο το ο κε εν αυ τω κα ταβαλλο μεν

 των εχ θρων τα αφρυ αγ μα τα οι πο θω σε

 α παυστως με γα λυ υ νο ον τες

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς
 Ἦχος πλ. δ' . Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς, ἀναβλύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ, καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ νάματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει, τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήξει τοῦ κόρου σου Δέσποτα, Βασιλεῦ ἐπουράνιε· διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Δόξα... Καὶ νῦν (τό ὡς ἄνω)

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν
ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
Ἀνάστασιν. Ἴδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ,
χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν
Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι'
ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

'Ο Ν' ψαλμός χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ἐπερος β' Κανών.

ᾠδὴ α'. Θάλασσαν ἐπηξας.

Ἦχος λϝ Νη
 Θ α α λ α σ σ α ν ε π η ξ α ς β υ θ ι
 σ α ς σ υ ν α ρ μ α σ ι τ ο ν α λ α ζ ο ν α Φ α ρ α ω
 κ α ι λ α ο ν δι ε σ ω σ α ς α β ρ ο χ ω ς Κυ ρ ι ε
 και ει ση γ α γ ε ς α υ τ ο υ ς ε ι ς ο ρ ο ς α γ ι
 α σ μ α τ ο ς β ο ω ν τ α ς α σ ω μ ε ν σ ο ι τ ω Θε ω
 η η μ ω ν ω δ η η η η ν ε π ι ν ι κ ι ο ν τ ω ε ν
 πο λε μ ο ι ς κ ρ α τ α ι ω

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι
 Ἐθνη κροτήσατε, Ἑβραῖοι θρηνήσατε· ὁ

ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμὰ διέρρηξε τοῦ Ἄδου καὶ νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ. Οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

ε θνη κρο τη σα τε Ε βραι οι θρη νη
 σα τε ο ζω ο δο της γαρ Χρι στος τα
 δε σμα δι ερ ρη ξε του Α α δου και νε
 κρους α νε στη σε και νο σου σε θε ρα πευ σε
 τω λο γω ου τοις ε στιν ο Θε ος η η
 μων ο δους ζω η η η ην τοις πι στευ ου σιν
 εν τω ο νο μα τι αυ του

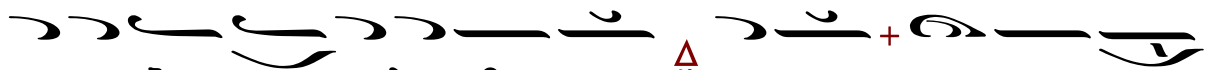
Δόξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Θ αὔμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον
 μετελθών, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμούς, μετατρέψας
 Δέσποτα εἰς αἷμα, καὶ νεκροὺς ἀνέστησας,
 σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας. Δόξα Σωτὴρ
 τῇ ἀφάτῳ σου βουλῇ, δόξα τῇ κενώσει σου, δι'
 ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ὁ αὐτὸς παρὰ δειξάς το ὕδωρ εἰς
 οἶνον μετελθὼν ὁ ἐν Αἰγυπτῶ ποτα
 μούς μετὰ τρεψάς Δεσποτά εἰς αἱμα
 και νεκρούς ἀνεστήτησας σημεῖον τοῦ το
 δευτέρου τέλεσας ὁδοῦ ζωῆς ἡρτη
 ἀφάτω σου βουλή ὁδοῦ ζωῆς κενωσεῖ εἰ
 σου διῆς ἐκαι νισασημας

Ὁδοῦ σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν δοῦξαι σοὶ

Ρεῖθρον ἀέναν, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς
 ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, θέλων
 ἐκοπίασας Σωτήρ μου, καὶ ἐκὼν ἐδίψησας, τοῖς
 νόμοις τῆς φύσεως ὑπείκων, καὶ εἰς Σιχὰρ
 ἀφικόμενος σαρκί, τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ
 Σαμαρείτιδι πιεῖν.

^γ
^γ Ρει ει θρον α ε να ον υ παρχων Κυ

 ρι ε ζω ης αλη θι νης συ ει η α να

 στασισημων θελων ε κο πι ασας Σωτη ηρ

 μου ⁶ και ε κων ε δι ψησας τοις νομοις της

 φυσε ως υ πει κων και εις Σι χα ρα φι

 κο με νος σα ρ κι το υ υ υ υ δω ρε ζη

 τησας τη Σα μα ρει τι δι πι ει ν

Ὁ α' Κανὼν τοῦ Μηναίου

Ὡδὴ α'. ᾠχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις Δυνάμεσι, συναγελάζων Εὐτύχιε, καὶ θρόνῳ τῆς χάριτος, νῦν παριστάμενος, τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον, ἐνθέως καταύγασον, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅσως ἐβίωσας, μαθητευθεὶς ἀκριβέστατα, παμμάκαρ Εὐτύχιε, τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, εἰς τελείαν τε, ἀνήχθης ἡλικίαν, ἀθλήσας λαμπρότατα, ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα...

Ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας γηθόμενος, καὶ θάνατον πρόξενον, ζωῆς ἐπόθησας, καὶ ἀπέπνιξας, ἐχθρῶν τὰς μυριάδας, θαλάσση πνιγόμενος, μάκαρ Εὐτύχιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Σαρκοῦς ὁμοιώματι, ἐπιφανεὶς ὁ φιλάνθρωπος, ἐκ σοῦ Παναμώμητε, κόσμον διέσωσεν, ἀπολλύμενον, καὶ πλάνη ὑπαχθέντα· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ἄτερος β' Κανὼν τῆς ἑορτῆς
 Ὡδὴ γ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.
 Ὑχος λ' αὐτῆς Νη

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη
 κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς
 μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου

Ἑ στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου
 εν Κυ ρι ω υ ψω θη κε ρας μου εν Θε
 ω μου ε πλα τυν θη επ εχ θρου ους μου
 το στομα μου ευ φραν θην εν σω τη ρι ι ω ω
 σου

Δοξα σοι ο Θε ος ημων δο ξασοι

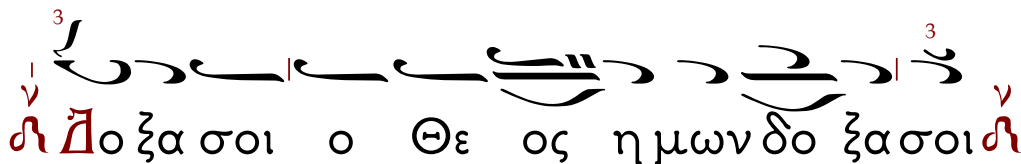
Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι,
 διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης· ὡς ἐπέστη τῷ
 ἱερῷ, καθὼς γέγραπται, μεσούσης τῆς νομικῆς
 ἑορτῆς.

Ὡς ἔπεστη τῷ ἔρω καὶ θῶς
 γε γράπται μεσομένης τῆς νομικῆς ἑορτῆς
 οὐδαιαὶ οἱ διδασκῶντες λέγουσιν ὁ Δεσπότης
 ὡς ἔπεστη τῷ ἔρω καὶ θῶς
 γε γράπται μεσομένης τῆς νομικῆς ἑορτῆς

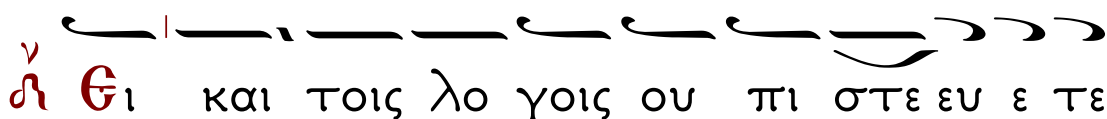
Ὡς ἔπεστη τῷ ἔρω καὶ θῶς
 γε γράπται μεσομένης τῆς νομικῆς ἑορτῆς

Ὡς ἔπεστη τῷ ἔρω καὶ θῶς
 γε γράπται μεσομένης τῆς νομικῆς ἑορτῆς
 οὐδαιαὶ οἱ Χριστοὶ γὰρ ἦλθεν, ὅνπερ ἐκάλουν οἱ Προφῆται,
 ἐκ Σιών ἐλευσόμενον, καὶ κόσμον
 ἀνακαλούμενον.

Ὡς ἔπεστη τῷ ἔρω καὶ θῶς
 γε γράπται μεσομένης τῆς νομικῆς ἑορτῆς
 οὐδαιαὶ οἱ Χριστοὶ γὰρ ἦλθεν, ὅνπερ ἐκάλουν οἱ Προφῆται,
 ἐκ Σιών ἐλευσόμενον, καὶ κόσμον
 ἀνακαλούμενον.

 Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι,
 τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότου· τί
 πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, ὃν ἔγραψεν ἐν
 τῷ νόμῳ Μωσῆς;

 Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε

Ἰουδαῖοι τοῖς ἐργοῖς πείσθητε τοῦ Δε

σποοτοῦ τι πλανᾶσθε ἀθετοῦντες

τὸν ἅγιον ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μω

 σης

Κανὼν α', Ὡδὴ γ', τοῦ Μάρτυρος
Ἦχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐρὼν τοὺς τοῦ Λόγου ὑπηρέτας, ἀπάντων σπορέας τῶν καλῶν, ἐδέξω ἐν καρδίᾳ σου, τὸν σπόρον τὸν τοῦ Πνεύματος, καὶ εὐσεβῶς ἐβλάστησας, ἐκατοστεύοντα ἄσταχυν.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρὶ τῆς Θεότητος αὐτῷ, παμμάκαρ σαφῶς ἀναφλεχθεὶς, ὥς ὕλην τὴν δυσσέβειαν, κατέφλεξας Εὐτύχιε, καὶ ἱερῶς ἐνήθλησας· ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγίοις τοῦ Λόγου ὑπηρέταις, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ κολληθεὶς, ἀγίως σου διήνυσας, τὸν βίον καὶ ἐσκήνωσας, περιφανῶς Εὐτύχιε, ἐν ταῖς Ἀγίων λαμπρότησι.

Δόξα...

Ίάσεις πηγάζων μετὰ τέλος, παμμάκαρ Εὐτύχιε σοφέ, ἀποδιώκεις πνεύματα, καὶ τῆς σαρκὸς νοσήματα, ἀποκαθαίρεις χάριτι, Πνεύματος θείου μακάριε

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Νοός μου τὸ σκότος Θεοτόκε, φωτί τῷ ἐν
σοὶ ὡς ἀγαθή, ἐκδυσωπῶ διάλυσον, καὶ
μετανοίας τρόποις με, βελτιωθῆναι πρέσβευε,
ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Ὡδὴ γ', τοῦ μηναίου

ᾠχος δ'

Ὁ Εἰρμός

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ
ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον·
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου, στεφάνων δόξης
ἀξίωσον.

ᾠχος γ' τοῦ β'

^γ ^β
⁶ ^λ ^π ⁹
 ous sou ous y mno lo gous The o
 to ke ^Δ η ζω ω σα και α φ θ ο ν ο ς π η γ η ^Δ
 θ ι α σ ο ν σ υ γ κ ρ ο τ η σ α ν τ α ς ⁶ π ν ε υ μ α τ ι κ ο ν
 σ τ ε ρ ε ω ω σ ο ν ^π και ε ν τ η θ ε ι α δ ο ξ η
 σου ^Δ σ τ ε φ α ν ω ν δ ο ξ η ς α ξ ι ω σ ο ο ο ο ν ⁶

Κάθισμα. Τοῦ Μηναίου

ᾠχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σου, τελέσας Μάρτυς
σοφέ, βραβεῖα τὰ θαύματα, ἐκ τοῦ τῶν ὅλων
Θεοῦ, ἐδέξω Εὐτύχιε· ὅθεν σε συνελθόντες,
κατὰ χρέος τιμῶμεν, πίστει τῶν σῶν λειψάνων,
τὴν σορὸν προσκυνοῦντες, πλουσίως ἡμῖν
διδούσαν, χάριν καὶ ἔλεος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς.

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς

ᾠχος πλ. δ'

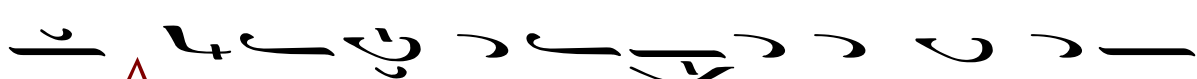
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς,
ἀναβλύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ, καλεῖς
τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ νάματα· τὸν γὰρ
θεῖον νόμον σου δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ
σβεννύει, τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς
αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήξει τοῦ κόρου σου
Δέσποτα, Βασιλεῦ ἐπουράνιε· διὰ τοῦτο
δοξάζομεν, τὸ κράτος σου Χριστέ ὁ Θεός, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι
πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

ᾠχος λ̣̣̣ Νη

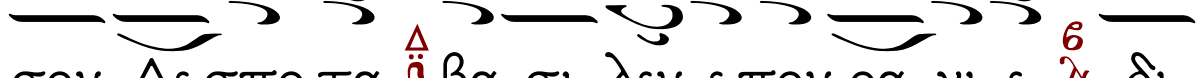
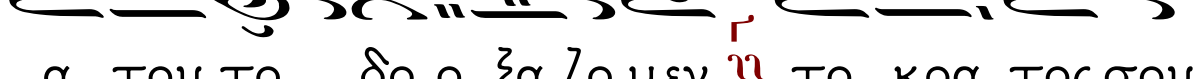
^{̣̣̣} ^N
 ᾠ Της σο φι ας το υ υ δωρ και της ζω

 ης ᾠ α να βρυ ζων τω κο ο σμω παν τας Σω

 τηρ ᾠ κα λει εις του α ρυ σα σθαι σω τη ρι ας

 τα να μα τα ⁶ λ̣̣̣ τον γαρ θει ον νο μον σου δε

 χο με νος αν θρω πος ⁶ λ̣̣̣ εν αυ τω σβεν νυ ει της

 πλα νης τους αν θρα κας ⁶ λ̣̣̣ ο θεν εις αι ω να ας

 ου δι ψη σει ου λη ψει ⁷ ᾠ του κο ο ρου

 σου Δε σπο τα ᾠ βα σι λευ ε που ρα νι ε ⁶ λ̣̣̣ δι

 α του το δο ο ζα ζο μεν ⁷ ᾠ το κρα τος σου

 Χρι στε ο Θε ος των πται σμα των α φε σιν αι αι

του με νοι ^ρηκα τα πεμ ψαι πλουσι ι ως τοις δου
ου λοι οις σου ^γα

Ὡδὴ στί, τοῦ Μηναίου

ᾠχος δ'.

Ὁ Εἰρμός

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες
ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς
χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν
δοξάζοντες».

ᾠχος ᾠγτος

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον τελοῦντες
ἐορτὴν οἱ θεόφρονες τῆς Θεομήτορος
δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν τὸν
ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες
εἰς

Κοντάκιον. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς Ὁΐχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, Ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.

Στίχοι.

Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ!
Θείας τετευχώς, Εὐτυχές, κληρουχίας,
Εἰκάδι ὀγδοάτη Εὐτυχέα ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἑλικωνίδος.

Στίχοι.

Ἑλικωνὶς τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει
Οὐχ Ἑλικῶνα, ἀλλ' Ἐδὲμ τρυφὴν ἔχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ

θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ῥώσσου, τοῦ νέου Ὁμολογητοῦ, ὅστις πωληθεὶς εἰς τινα Ἀγαρηνὸν ὡς αἰχμάλωτος, καὶ παρ' αὐτοῦ, ἐν τῇ ἐν Μ. Ἀσίᾳ κωμοπόλει τῆς Καππαδοκίας, Προκοπίῳ, ἀχθεὶς, καὶ ἀσκητικῶς ἐκεῖ ἀγωνισάμενος, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ κατὰ τὸ, 1730.

Στίχοι.

Πλήρης χαρίτων ὁ αἰχμάλωτος ὤφθη·

Αἰχμαλωτίσας τοῦ σκότους τὸν προστάτην·

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

ᾠχος δ'.

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠχος ὁ 6^{ος} **Α**ι νοι μεν ευ λο γου μεν και

προσκυνούμεν τον Κυριον ⁶λ

⁶λ Παίαιδας ευαγείς εν τη καμι

νω ^Δλ ο το οκος της Θεο το κουδι ε

σωσατο ^Δλ το τε μεν τυ που μενος ⁶λ νυν

δε ενεργουμενος ^π9 την οι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψαλλου ου σαν ^Δλ τον Κυριον

υ μνει τε ταερ γα ^π9 και υ περ υ ψου τε ^Δλ εις

παντας τους αι ω ω να α α ας ⁶λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμωτέρα πλαγίου δ'

Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

Στίχος α' ḫ̣^N

α̣ Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ⁶λ̣ και η γαλ λι α σε τοπνε ευ μαμου ^Δα̣ ε πι τω Θε ω τω Σω τη ριμου ^να̣^Nα̣ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δα̣

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ ^να̣ την α δι α φθο ρως Θε ονΛο ο γον τε κου σαν ^Δα̣ την ον τως Θε οτο ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^να̣Στίχος β' ḫ̣^N

α̣ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

^N
 ἤ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Ἀ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ ἤ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν Ἀ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ἤ

Στίχος ε' ἤ ἤ Κα θει λε δυ να στας α πο

θρο νων και υ υ ψω σε τα πει νους Ἀ πει νων

τας ε νε ε πλη σεν α γα θων Ἀ και πλου

του ουν τας ε ζα πε στει λε κε νους ἤ

^N
 ἤ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Ἀ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ^ν την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν^Δ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^ν

Σπύχος ς' ^χ ^ν ^Δ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους^β

κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας

η μων^Δ τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ μα τι

αυ του ε ως αι ω νος^ν

^N ^ν Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ

και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ^ν την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν ^Δ την ον τως Θε ο
 το ο κον σεμεγα λυ υ νο ο μεν

Εἶτα ψάλλεται
 ἡ 9' ὥδὴ τοῦ κανόνος

Ὡδὴ θ', τοῦ μηναίου
 Ὦχος δ' . Ὁ Εἰρμός

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
 λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν
 νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν
 τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
 παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε».

Ὦχος ᾠδῆς 6

Ἄπας γηγενής σκιρτάτω τῷ πνεύματι
 λαμπαδουχούμενος πανηγυριζέτω
 δε αὐλῶν νόων φύσις γεραίρουσα
 ταῖς εἰσοδίαις τῆς Θεομή
 τοορος καὶ βοάτω Χαίροις
 παμμακάριστε Θεοτόκε Ἀγνή
 ἀειπάρθενε

Ώχος λ' α' Νη

^χ
^ν α ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως ^Δ α μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον ^Δ α την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον ^Δ α και μη τε
 ρα του Θε ου η μων ^ν α την τι μι ω τε ραν
 των Χε ρου βιμ ^Δ α και εν δο ξο τε ραν α συγ
 κρι τως των Σε ρα φιμ ^ν α την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν ^Δ α την ον τως Θε ο
 το κον σε ε μεγα λυ νο με ε ε εν ^ν α

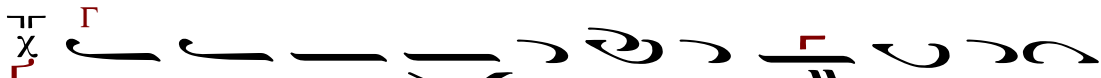
Ἐξαποστειλάριο τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'

Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἀστροῖς.

Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκενώτων
δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς ἄφρυσιν
ἁμαρτιῶν, ὅτι συνέχομαι δίψῃ, εὐσπλαγχνε μόνε
οἰκτίρμον.

Ἦχος Γα

 Ὁ τον κρα τη ρα ε ε ε ε χω

 ω ω ω ω ω ω των των α κε νω

 των δω ρε ων ἡδος μοι α ρυ σα σθαι υ

 υ υ υ δω ω ω ω ω ω ρ εις α

 φε σιν α μαρ τι ων ἡ ο τι συ νε χο ο

 μαι δι ι ψη εὐ σπλαγ χνε μο νε οι κτιρ

 μον

πληθους της μεγαλωσυνης αυτου

π
q

Φθόνω τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτώμα πεσὼν χαλεπόν, ἀλλ' οὐ παρείδες Δέσποτα, ἀναλαβὼν δι' ἐμὲ τὸ κατ' ἐμέ, σταυροῦσαι καὶ σῶζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με, Λυτρωτά μου, δόξα σοι.

Φθονω τρυφης εκ βεβλημαι πτωμα πε
σωων χαλεπον ς ου παρειδες Δεσποτα Α

να λαβων διεμετοκατεμε σταυρου ου
σαι και σωζεις με εις δοξαν εισαγεις με

Λυτρωτα μου δοοξα σοι
Αι νει τε αυτον εν η χωσαλπιγ

γος αι νει τε αυτον εν ψαλτηρι ω και

κι θααρα

π
q

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτῶμα πεσὼν
χαλεπόν, ἀλλ' οὐ παρείδες Δέσποτα, ἀναλαβὼν
δὲ ἐμὲ τὸ κατ' ἐμέ, σταυροῦσαι καὶ σῶζεις με,
εἰς δόξαν εἰσάγεις με, Λυτρωτά μου, δόξα σοι.

³
^π⁹ **Φ** θ ο ν ω τ ρ υ φ η ς ε κ β ε β λ η μ α ι π τ ω μ α π ε
 σ ω ω ν χ α λ ε π ο ν ^ν **Α** ο υ π α ρ ε ι δ ε ς Δ ε σ π ο τ α ^χ ⁹ **Α**
 ν α λ α β ω ω ν δ ι ε μ ε τ ο κ α τ ε μ ε ^π ⁹ σ τ α υ ρ ο υ ο υ
 σ α ι κ α ι σ ω ζ ε ι ς μ ε ε ι ς δ ο ξ α ν ε ι σ α γ ε ι ς μ ε ^χ ⁹
 Λ υ τ ρ ω τ α μ ο υ δ ο ο ξ α σ ο ι ^Γ **Α**
^χ ^Γ **Α** ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ε ν τ υ μ π α ν ω κ α ι
 χ ο ρ ω α ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ε ν χ ο ρ δ α ι α ι ς κ α ι ο ρ γ α
 α ν ω ^π ⁹

Ἀποστολικὸν

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ
μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ

ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ
ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι
τὰ σύμπαντα· Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε
του φρικτου μυ στη ρι ι ου την δυ να α μιν
Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο εν αρ
χη η Λο ο γος ε σταυρω θη δι η μας
ε κων ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων
του σωσαι τα συμ παντα αυ το ον προσκυ
νη η σωμεν

Μαρτυρικὸν

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α

λα λαγμου^χ πασα πνο η αι νε σα ατω
 τοον Κυ^π υ^π υ^π ρι ι ον^π

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε
 λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὅτι θέατρον γενόμενοι
 Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης
 στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ
 πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Των α γι ων Α θλο φο ο ρων την μνη
 μην δευ τε λα οι α παν τες τι μη σω ω μεν ο
 τι θε ατρον γε νο με νοι Α γ γε λοις και
 αν θρω ποις τον της νι κης στε φα νον πα ρα
 Χρι σου ε κο μι σαν το και πρε σβευ ου ου σιν
 υ περ των ψυ χων η η μων

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἐν τῷ ναῷ
 ἀνῆλθες, τοῦ ἱεροῦ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ στὰς ἐν
 μέσῳ τοῦ ὄχλου, ἐδίδασκες αὐτοὺς παρρησίᾳ,
 καὶ ἔλεγες· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἐμοὶ
 ἀκολουθῶν, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ,
 ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

ᾠχος λ᾿ ἁ Νη

ᾠχ^Ν Δο^Ν ξα Πα α α τρι ι και Υι υι ω ω^{6λ}
 και α γι ι ωω Πνε ε ε ε ευ μα α α
 α α Πνεευ μα τι^ν
 και νυ υν και α ει^{6λ} και εις του ους
 αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων
 α α α μην^ν
 Με σου σης της ε ο ορ της του Πα α α
 σχα εν τω να α α ω α α α νη η η η η λ

θες του ου ι ε ε ρου ου ο ο ο Σω
 τη η η η η ρ η η η η μων και στας εν
 μεσω του ου ο ο χλου ε δι δα α σκες αυ
 του ου ους πα αρ ρη σι ι ι ι ι α και αι
 ε ε ε ε ε λε ε ε ε γες Ε γω ει ει
 μι το ο φω ως του ου κο ο ο σμου ο ε
 μοι οι α α κο ο λου ου θων ου μη πε ρι πα
 τη η η σει ει εν τη σκο ο ο τει ει ει ει
 ει α αλλ ε ε ε ε ζει ει το ο φω
 ω ω ως της α α θα να α α α α
 του ου ζω ω ω η η η ης

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
 φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
 Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
 κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Κ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
 σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
 Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Σπικχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
Ἦχος β΄

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

Ολος σὺν τῷ Θεῷ, ὁ Λόγος σὺ ὑπάρχων,
ὀλλύμενόν με θέλων, ἐξᾶραι τῶν πταισμάτων,
ἐνοῦσαί μοι φιλάνθρωπε.

Στίχ. **Μ**νήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς
ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

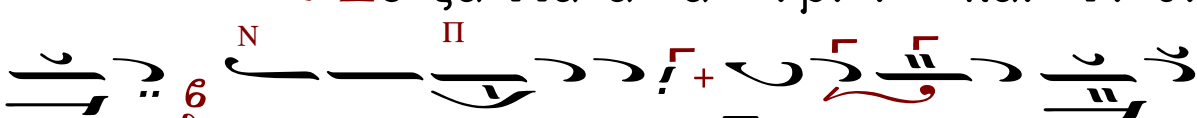
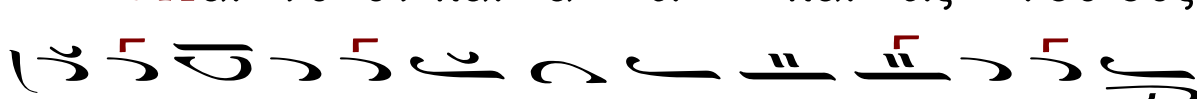
Πέπαυται ἡ σκιά· ἰδοὺ γὰρ ὁ Μεσσίας, τῆς
ἐορτῆς ἐν μέσῳ, τὴν χάριν ὥσπερ ἄλλον
φωσφόρον ἐναπήστραψεν.

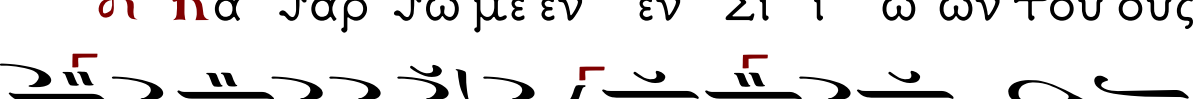
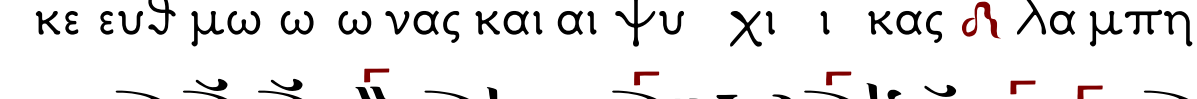
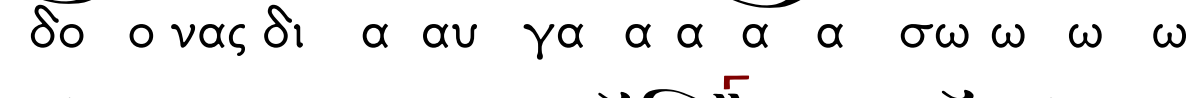
Στίχ. **Ο** δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ
αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ερχεσθε εὐπειθῶς, οἱ τῆς ζωῆς τὸ νᾶμα,
πιεῖν ἐπιποθοῦντες, ἐβόα ὁ Σωτὴρ μου, καὶ
πίετε τὴν χάριν, ἐνθέως ἀγαλλόμενοι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ΄

Καθαρθῶμεν ἐννοιῶν τοὺς κευθμῶνας καὶ
ψυχικὰς λαμπηδόνας διαυγάσωμεν, καὶ τὴν
ζωὴν κατίδωμεν Χριστόν, ἐν ἱερῷ ἀφικόμενον,
ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἵνα τὸν ἐχθρόν
θριαμβεύσῃ, καὶ σῶσῃ τὸ γένος ἡμῶν, διὰ
πάθους Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως, πρὸς ὃν
βοήσωμεν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁχος λη Νη^χ ^N
 Δο ξα Πα α α τρι ι και Υι υι
^N ^Π
 ω ω ⁶ και α γι ι ωω Πνε ε ε ε ε ευ
^N
 μα α α α Πνευμα τι ^γ
^N
^γ και νυ υν και α ει ⁶ και εις του ους

 αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων

 α ^N α μην ^γ
^γ
^γ και θαρ θωμεεν εν Σι ι ω ων του ους

 κε ευθ μω ω ω νας και αι ψυ χι ι κας ^Δ λαμπη

 δο ο νας δι α αυ γα α α α α σω ω ω

 μεν ^γ και την ζω ην κα τι ι δω μεν Χρι

 ιστο ο ο ον ^Δ εν ι ε ρω ω α α φι ι

— — — — —
 κο ο ο με ε ε ε νον ^Δ υ περ βο λη
 — — — — —
 α γα α α θο ο ο ο τη α γα θο τη η η
 — — — — —
 το ος ⁶ ι να α το ο ο ν ε ε ε χ θ ρ ο ν θ ρ ι ι α
 — — — — —
 α μ β ε ε ευ ση και αι σω ω ω ω ω ση το ο
 — — — — —
 γε ε ε ε ε νος η η μων ^γ δι α πα α
 — — — — —
 θους Σταυ ρου ^Δ και της Α να α α στα α α
 — — — — —
 α α σε ε ε ε ως ^Δ προς ον βο ο η η
 — — — — —
 η σω ω ω ω μεν ^Δ Α κα τα λη η πτε Κυ
 — — — — —
 υ ρ ι ε δο ο ο ο ο ο ζα α α σι ο ι ο ι ο ι ^γ

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστής

ἡ ^Γμε σου σης της ε ορ της δι ψω ω σαν
 μου την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
 τα ^Γο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας ^Δ
 ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε
 τω ^Γη πη γη η της ζω ης Χρι στε ο Θε ος
 δο ο ξα α σοι οι οι οι ^Γοι ^Γ

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν
«Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

ᾠδὴ Πά

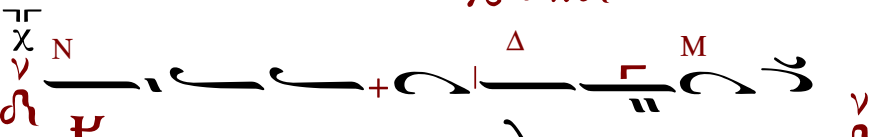
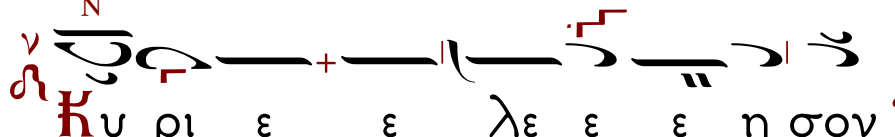
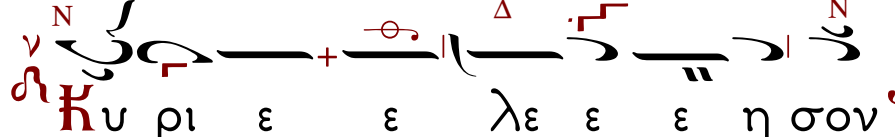
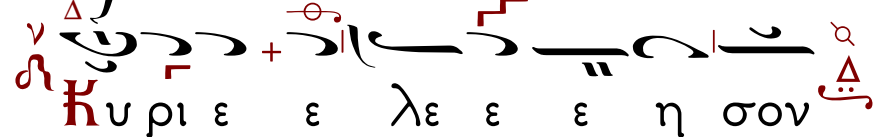
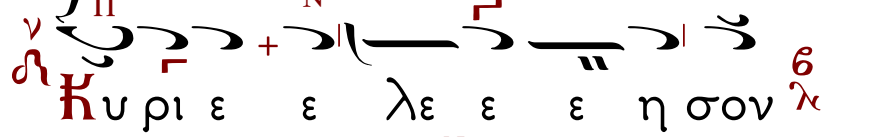
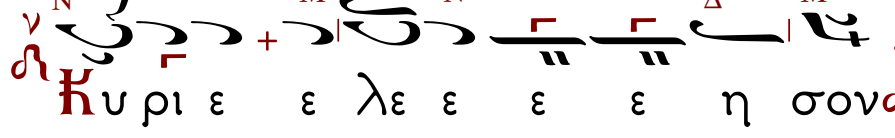
Χριστοσ α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ν θα να α τω θα α να α το ο ον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι ο ις εν
τοι ο ις μνη η μα α α σι ζω ω η ν χα ρι
(Ἀπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ δις
σα α α με νο ος ὑπὸ τῶν χορῶν.)

Τὸ τρίτον
Χριστοσ α νε ε στη η ε εκ
νε κρω ω ν θα να α τω θα α να α το
ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι ο ις
εν τοι ο ις μνη η μα α α σι ζω ω η ν χα ρι
σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ος

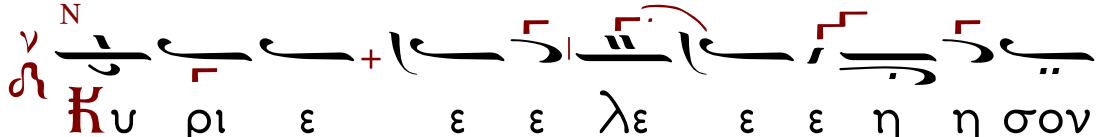
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.
Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

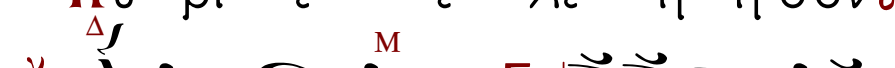
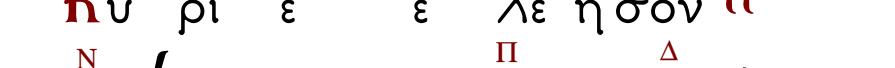
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος λ' ἢ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

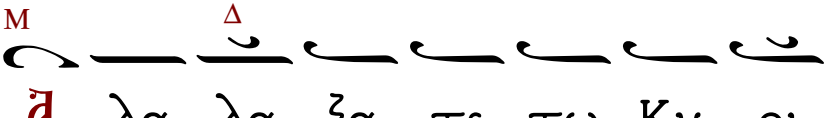
ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

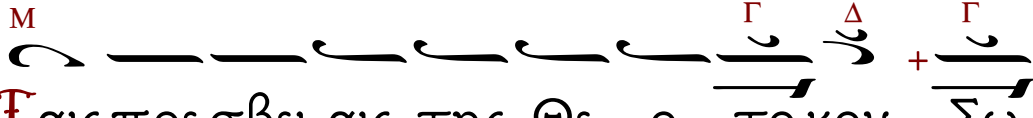
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον
4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'.

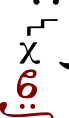
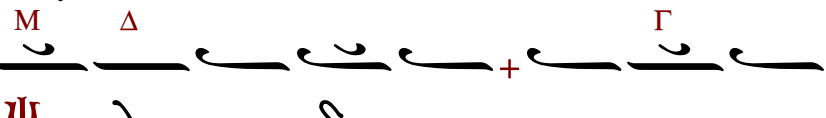
Ἦχος Δι

Στίχ. α'.
 Ἄ λα λα ζα τε τω Κυ ρι

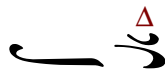

 ω πα σα η γη

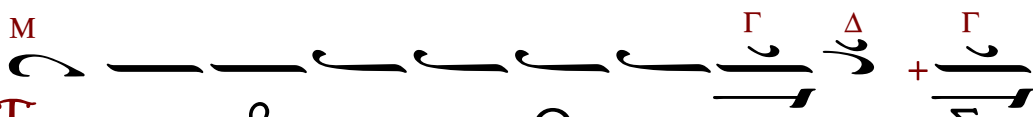

 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 τερ σω σον η μας

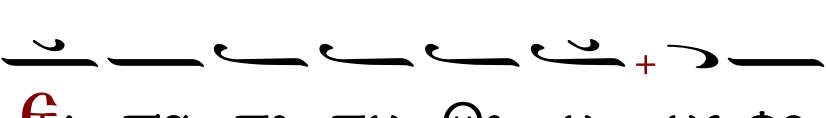
Στίχ. β'.
 Ψα λα τε δη τω ο νο μα

 τι αυ του δο τε δο ζαν εν αι νε σει

 αυ του

 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 τερ σω σον η μας

Στίχ. γ'.
 Θι πα τε τω Θε ω ως φο

βε ρα τα ἐρ γασου Εν τω πληθει της δυ
 να με ως σου ψευ σον ται σε οι εχ θροι
 σου

 ^M ^Γ ^Δ ^Γ
 ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω
 ^B ⁶
 τερ σωσον ημας

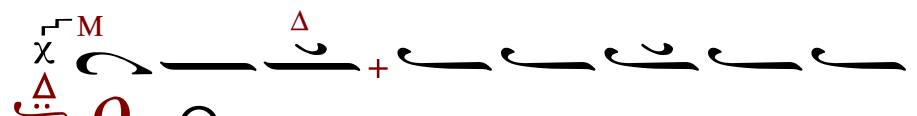
Σπ'χ. δ'. ⁶ Πα σα η γη προσκυ νη σα
 τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι ψα λα
 τω σαν δη τω ο νο μα τι σου Υ ψι
 στε

 ^M ^Γ ^Δ ^Γ
 ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω
 ^B ⁶
 τερ σωσον ημας

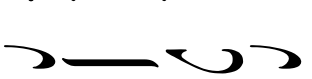
Δόξα... Καὶ νῦν...

 Γαῖς πρεσβεῖαι τῆς Θεοτοκίου
 Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'.

Σπῆχ. α'.
 Ὁ Θεός οἱ κτεῖρῃσαι ἡ
 μας καὶ εὐλογῇσαι ἡμᾶς ἐπιφα
 ναι τὸ πρὸσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ
 ἐλεῇσαι ἡμᾶς
 Ὁ σῶσον ἡμᾶς ὅτι Θεοῦ οὐ
 ναστάς ἐκ νεκρῶν ψαλλόντας σοὶ ἀλλή
 λου ἱα

Σπ'χ. β'. ^χ ^M
^Δ του γνω ναι εν τη γη την ο

^Γ ^Δ
 δόν σου ^Δ εν πα σιν ε θνε σι ^Δ το σω τη ρι

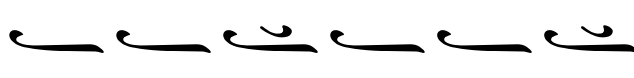

 ον σου ^Δ

^χ ^Δ   ^Γ ^Δ ^M
^Δ ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο α

  ^Δ
 να στας εκ νε κρων ^Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη

^Γ ^Δ
 λού ι α ^Δ

Σπ'χ. γ'. ^χ ^M
^Δ ζο μο λο γη σα σθω σαν

 σοι λα οι ο Θε ος ^Δ ε ζο μο λο γη

 σα σθω σαν σοι λα οι παν τες ^Δ

^χ ^Δ   ^Γ ^Δ ^M
^Δ ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο α

  ^Δ
 να στας εκ νε κρων ^Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη

Γ Δ
 λου ι α
 Σπύχ. δν. χ̣^Μ
 Ευ λο γη σαι η μας ο Θε
 ος και φο βη θη τω σαν αυ τον παν τα τα
 πε ρα τα της γης
 χ̣^Δ Γ Δ Μ
 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
 Γ Δ
 λου ι α
 χ̣^Δ
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 Δ και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων Α μην

ὁ ^Nμο νο γε νης Ὑι ος και Λο γος του
 Θε ου ^Bα θνατος υ πα α α ^Mαρχων ⁶και
 κα τα δε ζα με νος δι α την η με τε ραν
 σω τη ρι ι αν ^Δσαρ κω θη η ναι ^{ζ'}εκ της
 Α γι ας Θε ο το κου ^Γκαι α ει παρ θε
 νου Μα ρι ας ^Δα τρε ε πτω σε εν αν θρω
 πη σας ^Mσταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος ^Δ
 θα να α τω θα να τον πα τη σας ^Γει εις
 ων ^{ζ'}της Α γι ας Τρι αδος ^Δσυν δο ξα ζο
 ο με νος τω Πα τρι ^Δκαι τω Α γι ω Πνευ μα
 τι ^Mσω σον η μα ^{Γ Δ}α ας ^Δ

Ἀντίφωνον γ'.

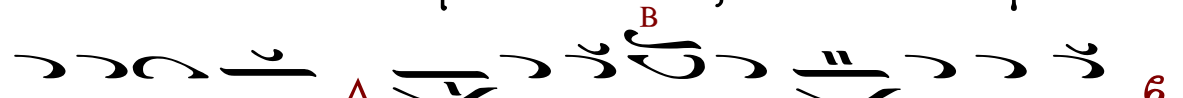
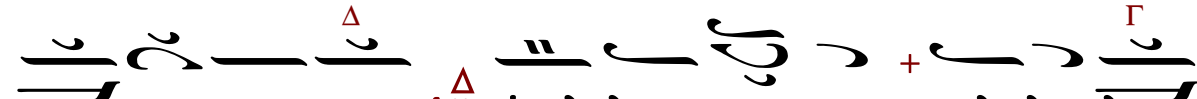
Ἰχθὺς τοῦ Πατρὸς

Σπῆχ. α'. ^M
να στη τω ο Θε ος και δι
α σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ του
και φυ γε τω σαν α πο προσω που αυ του
οι μισουν ταις αυ τον
Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
σα α α με νο ος

Σπήχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι

 ^M ^Δ +
 Εν Εκ κλη σι ι αῖς ευ λο γει τε
 ^B
 τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ ⁶
 ^Δ ^Γ ^Δ ^M
 Σω ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να
 ^Δ ^Γ
 στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου
 ^Δ
 ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστής

^ΓΧ^Γ
 Ἀ **Μ**ε σου σης της ε ορ της δι ψω ω σαν
 μου την ψυ χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
 τα **Α** ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας ^Δ
 ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε
 τω **Α** η πη γη η της ζω ης Χρι στε ο Θε ος
 δο ο ξα σοι **Α**

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον
 Ὕψος Δι

Της εὐορτη της τη της νομι κης με σα
 λουσης ὁ των ἀπαντων Ποιη της και
 Δεσποτης προς τους παροντας ελεγες
 Χριστε ο Θεος δευτε και αρυσασθε
 υδωρα θα ανασις ο θεν σοι προ
 σπιπτομεν και πιστως εκβοωμεν τους οι
 κτιρμους σου δωρησαι ημιν συ γαρ υ
 παρχεις πηγης ζωης ημω
 ωων

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Προκείμενον. Ὕψος βαρύς

Ύψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα
10:44-48;11:1-10

Ἀδελφοί, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα
ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς
ἀκούοντας τὸν λόγον. Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ
περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι
καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
ἐκκέχυται· ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων
γλώσσαις καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε
ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος· μήτι τὸ ὕδωρ κωλῦσαι
δύναται τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες
τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς;
Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν
ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς. Ἦκουσαν δὲ οἱ
ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν
Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ. Ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς

Ἱερουσαλήμ, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς λέγοντες ὅτι· πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθες καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. Ἀρξάμενος δὲ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων· Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ· εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. Ἦκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι· Ἀναστάς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε. Εἶπον δέ· Μηδαμῶς, Κύριε, ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου. Ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε σὺ μὴ κοίνου. Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.

Ἀλληλούϊα **Ἦχος α΄**

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. **Ὁ** δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣̇̈ Πα̣̂

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Α μη η η η ην

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Coι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἔτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε

Α α αμην

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λη Πα Ἐναρμόνιος

Π **Ε**ι εις Α γι ος **Ε**ι εις Κυ υ ρι
 ι ος **Ι** η σους Χρι στος **Ε**ις δο ξαν Θε
 ου Πατρος α μην **Π**

Ἦχος Γ' τος

 ει ει ει ει εις Α α α α

 γι ι ι ος ει ει ει ει εις

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους

 Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος

 Α α μην

Ὁ ἄρχος ἡ Πα
 ἡ α α νες Α α α φες Συγ
 χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα
 ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα
 Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
 ου σι ι ι α τα εν γνω ω ω σει και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα τα κα τα νουν και δι α ανοι οι αν
 τα πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρη σον
 ως α γα θο ος και αι αι φι λα α α
 α αν θρω ω ω πο ο ο ος

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χραν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

ᾠχος Δι' ΑΓΙΑ

Τῷ Χριστῷ ἡμεῖς
σημειώσωμεν τὴν
τοφώωσόν σου Κυ
υρίει ἐδωκάς ευφρο
συυ υνὴν λείψαται καρδί
ιίας ἡμεῶν Ἀλλήλου
ααα

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος
Ἡμετέρας καταγραφῆς.

Ἰχθὺς τοῦ Πατρὸς

^Π
^κ
^Δ
^π
^q

ω τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
 με ε ε σωω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
 ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α
^Π
^Δ
^κ
^π
^q

Θε ος βα σι λε ευσ η η μων
 προ αι ω ω ω νων ειρ γα σα το σω ω ω τη
 ρι αν εν με ε ε σωω τη ης γη η ης
 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ
 κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι
 ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου
 ου ι ι ι α α α α
 Συ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
 αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ
 Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α
 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α
 Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε
 πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου

μη ε πι λα θη ^Π της φω νη η ης των οι οι
 κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ Α α αλ λη
 η η λου ου ι ι ι α α α α ^π

Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς ψάλλεται
 τὸ Χριστὸς ἀνέστη.

Μετά τήν Θεία Κοινωνία

Ἦχος ᾠὴ Πα

^πχ ^π ^Δ ^π
^χ ^ῥ Χ ρ ι σ τ ο ο ς α ν ε ε σ τ η η ε ε κ ν ε
^Δ ^π ^Δ ^Μ
κ ρ ω ω ν θ α ν α α τ ω ^Δ θ α α ν α α τ ο ο ο ν
^Κ ^Μ ^Δ ^π
π α τ η η η σ α α α α ς και αι τοι ο ι ς ε ν
^Μ ^π
τ ο ι ο ι ς μ ν η η μ α α α σ ι ^π ζ ω ω η ν χ α ρ ι
^Δ ^Μ ^χ ^π
σ α α α μ ε ν ο ο ο ο ο ο ο ο ς ^π
^χ ^π ^π
^ῥ Ἀ μ η ν α μ η ν α μ η ν ^π ε ι ς α φ ε σ ι ν α
^π ^π ^π
μ α ρ τ ι ω ν ^π και ε ι ς ζ ω η ν τ η ν α ι ω ν ι ο ν ^π
^π ^π ^χ
^π Π λ η ρ ω θ η η τ ω τ ο σ τ ο ο ο μ α η μ ω ν ^ῥ
^π ^π ^π
αι ν ε σ ε ω ς σ ο υ Κυ ρ ι ε ^π ο π ω ς υ μ ν η σ ω
^χ ^π ^π
μ ε ν τ η ν δ ο ξ α α ν σ ο υ ^ῥ ο τ ι η ζ ι ι ω ω

σας η η μας ^Δτων Α γι ων σου με τα σχειν
 μυ υστη η η ρι ι ι ι ων ^πτη ρη σον
 η μα ας εν τω σω α γι α σμω ^κο
 λην την η με εραν με λε ταν την δι και ο
 συ υνη η ην σου ου ου ^κΑλλη λου ι α α
 α ^Δα α α α α ^κ

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
 ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος Τόν Εὐλογοῦντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Καταβασίαι του Πάσχα

ᾠχος 4^ο Πα

Ὠδὴ α'. ^Π
^π₉ Ἀ να στα σε ως η με ρα λαμπρυν
 φω μεν λα οι ^Δ Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α σχα
^Δ εκ γαρ θα να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης
^Μ
 προς ου ρανον Χρι στο ος ο Θε ος ^Π
^π₉ η μα ας
^Ν
 δι ε βι βα σεν ^Δ ε πι νι κι ον α α δο ον
^Π
 τας ^π₉
 Ὠδὴ γ'. ^Π
^π₉ Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ ουκ εκ
 πε τρας α γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον ^π₉
 αλλ' α φθαρ σι ας πη γην ^Δ εκ τα α φου ομ
^Ν
 βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν ω στε ρε ου ου με ε

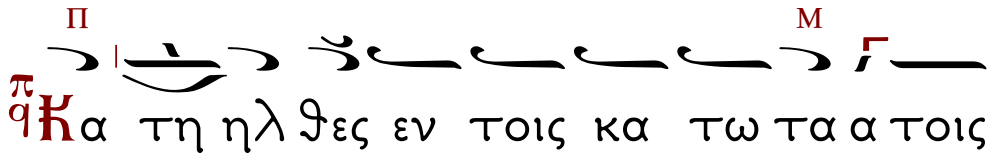
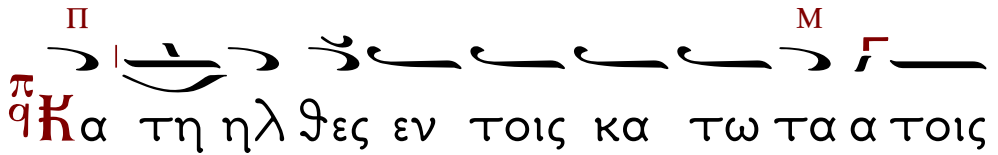
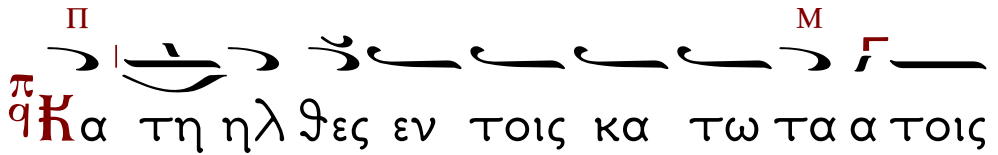
Π
 θα π
 Ὡδὴ δ' Π
 π̣ ϑ̣ € πι της θει ας φυ λα κης ο θε η
 γο ρος Αβ βα κουμ ρ̣̣ στη τω μεθ' η μων και δει
 κνυ τω ρ̣̣ φα ε σφο ρον Αγ γε λον δι α πρυ
 σι ως λε γον τα π̣ ϑ̣ ση με ρον σω τη ρι α τω
 κο σμω ρ̣̣ ο τι α νε στη Χρι στος ως παν
 N π̣
 το δυ υ να α μος π̣ ϑ̣
 Ὡδὴ ε' Π
 π̣ ϑ̣ Ορ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ος και
 αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω μεν
 τω Δε σπο τη π̣ ϑ̣ και Χρι στον ο ψο με θα δι
 και ο συ νης η λι ον ρ̣̣ πα σι ζω ην α

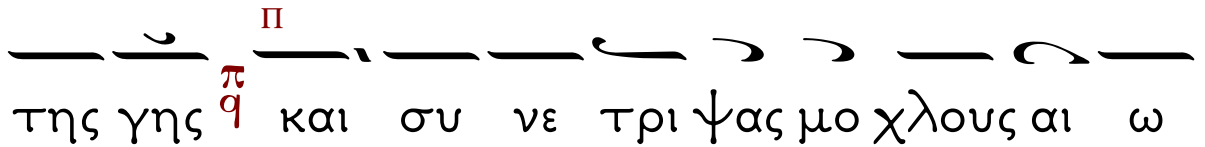
^N ^Π

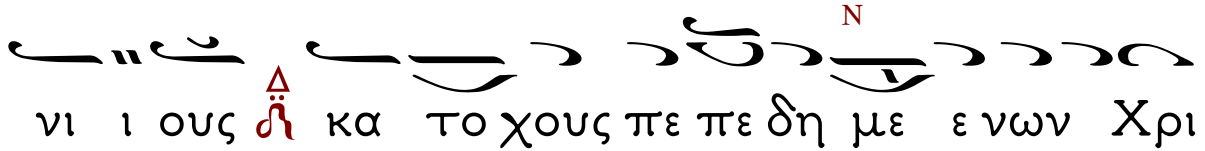
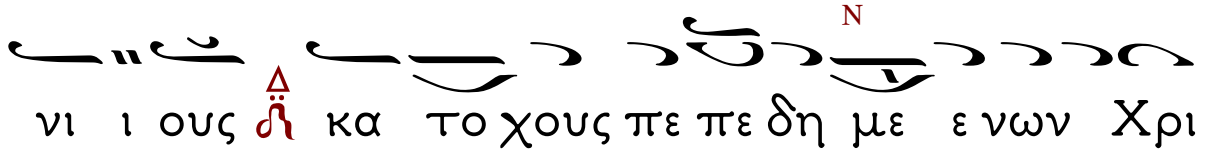
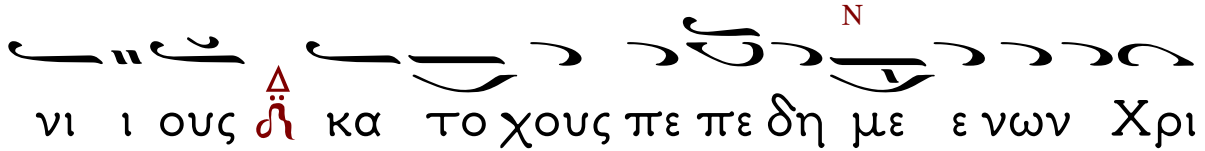
να τε ελλοον τα

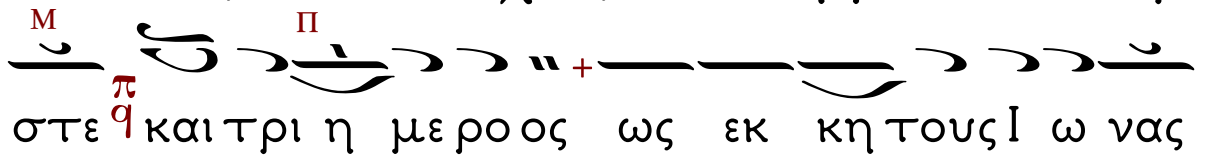
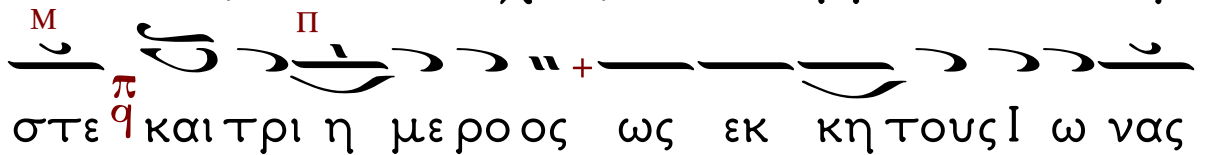
^π
^q

^Π
^π
^q Ὡδή στ'.

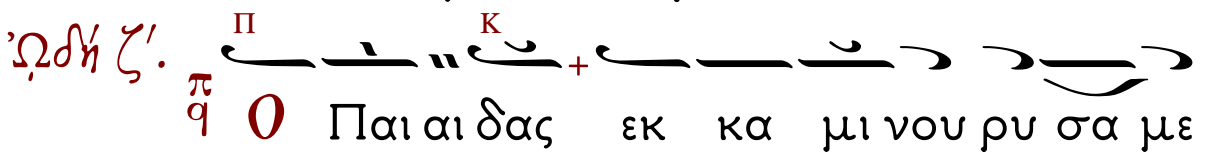
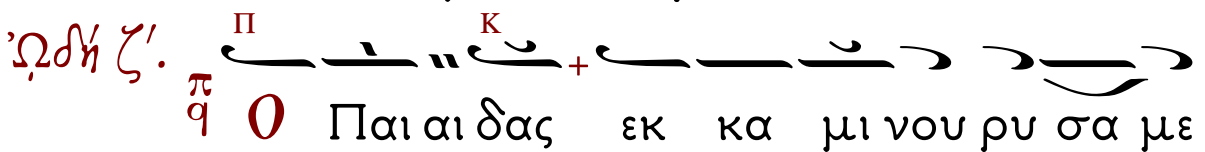
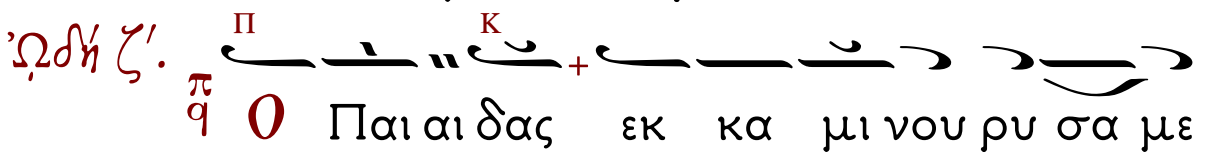
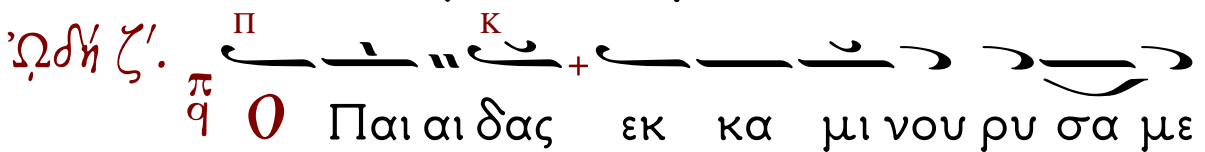
^Π ^M ^Γ
^π
^q Κα τη ηλ θες εν τοις κα τω τα α τοις

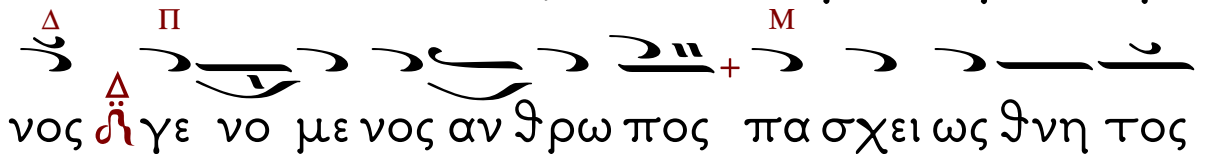
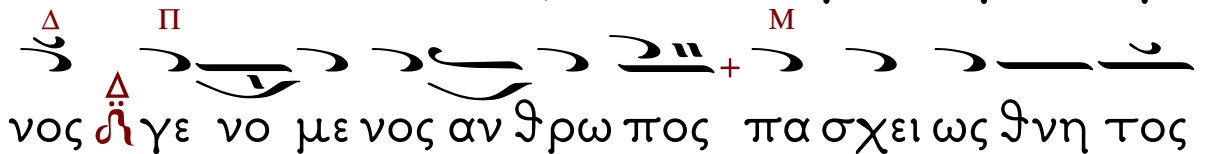
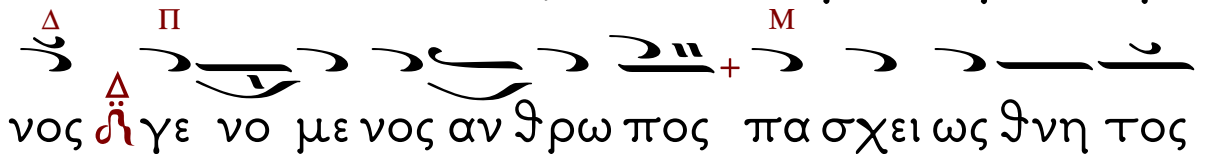
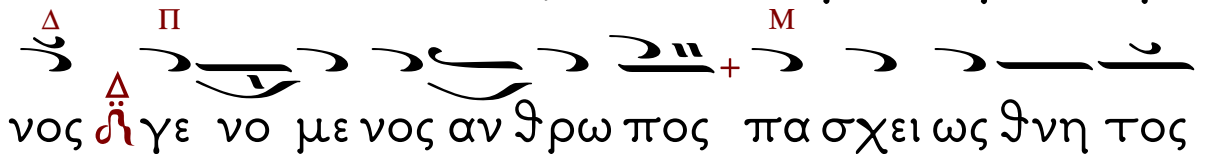
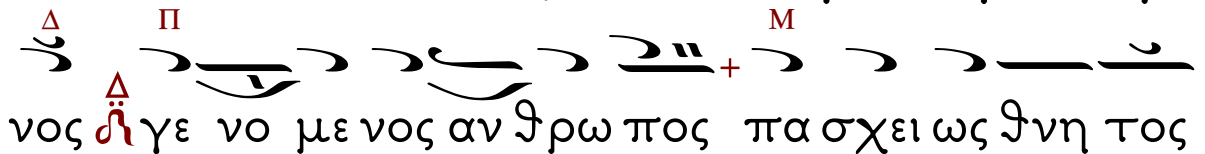
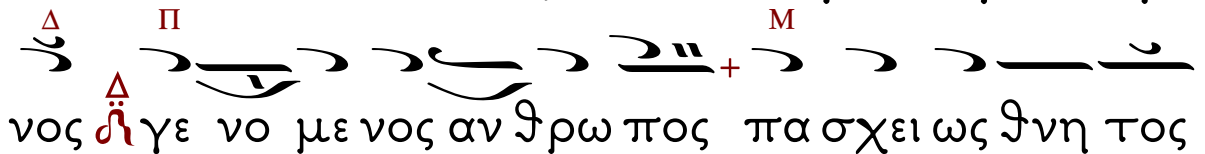
^Π ^π
^q της γης και συ νε τρι ψας μο χλους αι ω

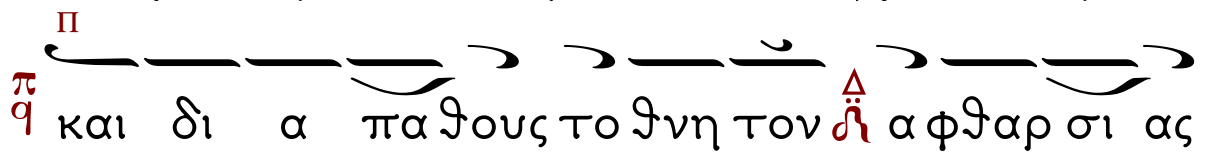
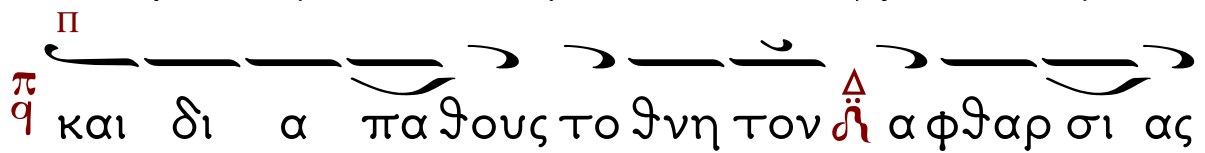
^N ^Δ
νι ι ους ^Δ κα το χους πε πε δη με ε νων Χρι

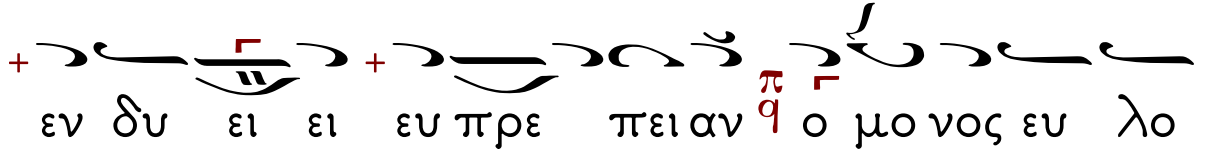
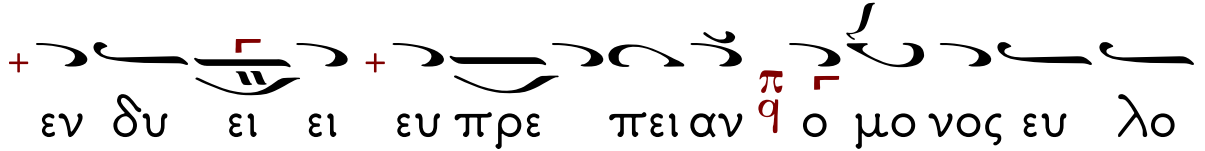
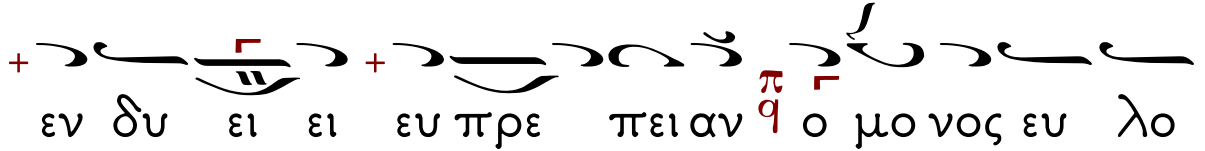
^M ^Π ^π
^q στε και τρι η μεροος ως εκ κη τους Ι ω νας

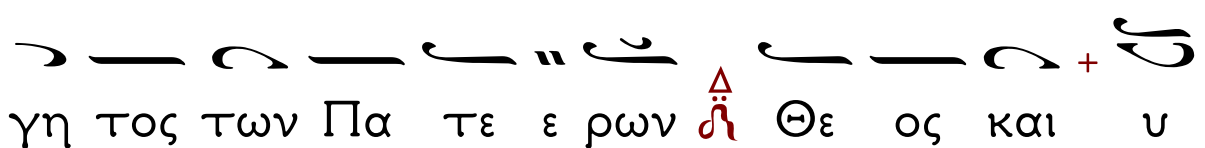
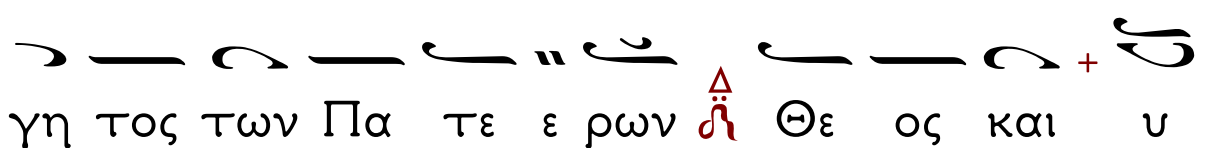
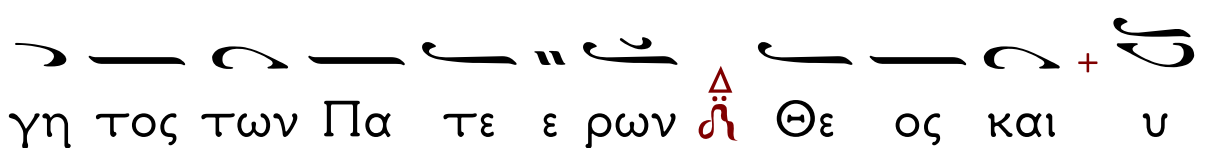
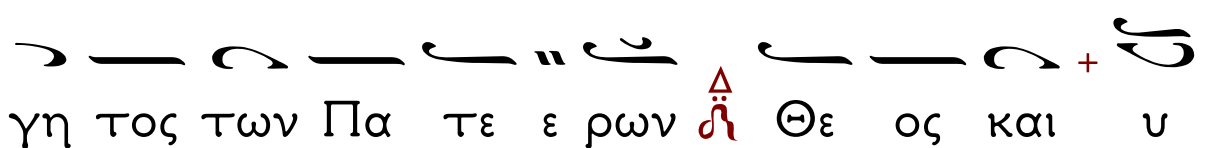
^Γ ^π
^q ε ζα νε ε στης του τα φου

^Π ^K ^π
^q Ὡδή ζ'. ^Π ⁺ ^π
^q Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με

^Δ ^Π ^M ⁺
^Δ νος ^Δ γε νο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος

^Π ^π
^q και δι α πα θους το θνη τον ^Δ αφ θαρ σι ας

⁺ ^Γ ⁺ ^π
^q εν δυ ει ει ευ πρε πει αν ^π
^q ο μο νος ευ λο

 ⁺ ^Δ
γη τος των Πα τε ε ρων ^Δ Θε ος και υ

πε ε ρε εν δο ο ζος π
q

Ὡς δὴ η'. Π
π
q **Δ**ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον Δ
Δ

Π
Δυ τη η κλη τη η και α γι ι α

η _M με ρα Δ η μι α των Σαβ βα α

α των Π η βασι λι ις και κυ ρι α π
q ε

ορ των ε ορ τη Δ και πα νη γυ ρις

ε ε στι ι πα α νη γυ ρε ων Δ εν η

ευ λο γου ου ου μεν π
q Χρι στον εις

τους αι ω ω ω να α α α π
q

Π
π
q **Θ** Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι

τω με ε νη ^Δ Α γνη Παρ ^Π θε νε ⁺ χαι αι ρε και
 πα λιν ε ρω χαι αι ρε ^Δ ο σος Υι ος α νε
 ε στη ⁺ τρι η με ρος εκ τα φου ^Π ^π₉
^π₉ ^Δ φω τι ζου φω τι ζου ^Π η νε α ^π₉ Ι ε ρου
 σα λη μ ^Δ η γαρ δο ζα Κυ ρι ι ου ε πι σε
 α νε τει λε ^π₉ χο ρευ ε νυν και α γα α λ λου Σι
 ων ^Δ συ υ δε α γνη η η η ^Π τερ που Θε ο το
 ο κε ^Δ εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου
 ου ^π₉ ου ου ^π₉

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.